

Sudecka poezja i proza

Sudecka poezja i proza

III

Wydawnictwo Bibliotheca Bielaviana
ISBN 978-83-936827-2-0

III

BIBLIOTHECA
BIELAVIANA

Sudecka
poezja i proza
III

Albana Kowalewska

Sudecka

poezja i proza

Warkocze

**BIBLIOTHECA
BIELAVIANA**

2013

Redakcja
dr Rafał Brzeziński
prof. Ryszard Waksmund

Korekta
Urszula Ubych

Skład i łamanie
Anna Węclewska

OPRACOWANIE GRAFICZNE
Paulina Wojciechowska-Cudak

© Copyright by Bibliotheca Bielaviana
Bielawa 2013

ISBN 978-83-936827-2-0

**BIBLIOTHECA
BIELAVIANA**

Miejska Biblioteka Publiczna w Bielawie
ul. Stefana Żeromskiego 43
www.bibliothecabelaviana.com, www.mbp.bielawa.pl
e-mail: bibliothecabelaviana@gmail.com

Warkocze

Warkocze

witamy się
po tych samych
obszarach świadomości
w siodłach spróchniałego czasu
odzyskujemy dni
w których jesteśmy sobą
podążamy strefą
rozpędzonej wyobraźni
zaplatamy pasma
tego, co ważne
przewiązujemy
wstążką pamięci
odrzucaamy za siebie

Warkocze

Włączymy się
po tych samych
obszarach świadomości
w siodłach spróchniałego czasu
odzyskujemy dni
w których jesteśmy sobą
podążamy strefą
rozpędzonej wyobraźni
zaplatamy pasma
tego, co ważne
przewiązujemy
wstążką pamięci
odrzucaamy za siebie

Moja poezja

Zanurzyłam się w poezji
życiodajnym ruczaju
każda kropelka myśli
cichym potokiem się staje
przejrzystym strumieniem słowa
lekko płynie jej dusza
omija spienione kaskady
z bielą kartki
w przyszłość rusza

Podgrzewacze

Z kopalni wiedzy
czerpie opał
iskry z serca
dym z duszy
na hałdy strofy
rymy na łopaty
wiersze na wiadra
na szufle metafory
spopiela w pieca otchłani
by wskrzesić Feniksem
od zapomnienia ocalić

Nigdy

Zapada ciemność
nogi gdzieś mnie niosą
chyba w nieznane
na pewno nie szosą
chcę zawrócić nagle
lecz coś je blokuje
chyba jakaś siła
na mnie oddziałuje
idą niosą biegną
przed siebie prosto
nie za moją zgodą
ani czyjąś troską
proszę zwolnij zaraz
oddechu brakuje

Zgoda poeto
dzisiaj zahandluję
warunek jest jeden
oddam twoją wolę
tylko podpisz cyrograf
na poezji dolę

Sztuka

Boże naucz mnie żyć
między komediantami,
pozwól pocieszyć
istniejących słowem,
a zmuszonych być mimami.

Antidotum na życie

Poezja to dar
przekleństwo
przypadłość wstydliva
lekarstwo na bolący dzień
dłoń na głowie pobłażliwa
pomost do lepszego życia
przepustka z duszy do świata
płatek śniegu na twarzy
motyl na dłoni
w środku lata

Dwie muzy

Ścieżką poezjobójstwa
biegnę tam gdzie muzyka
sześciożylna rękojeść
moją myśl zamyka

Stanęłam na rozdrożu
słowa i melodii
wiem każde z nich
trzyma się swojej drogi

Mam nadzieję w wienie
trudno jest to pojąć
spełnić swoje marzenie
spłodzić wspólny owoc

Obróbka

zniewolić poezję?
w pułapce sama
autystyczny masochizm
nie godzi
oswaja
jak życie rogate
odpowiednim narzędziem
czy materiał wytrzyma
takie przedsięwzięcie?

Obróbka

Zniewolić poezję?
w pułapce sama
autystyczny masochizm
nie godzi
oswaja
jak życie rogate
odpowiednim narzędziem
czy materiał wytrzyma
takie przedsięwzięcie?

Siła

Walczyła z myślami
powaliły
pękła wola tworzenia
wszechobecna jesień
przeistoczyła ten stan
na słowa
na pragnienia
daleko odeszła
szybko wróciła
wtopiła się w metafory
przenikła w szare
spopielające chwile
zmieniając je w kolory

Bez toastu

Nie pijmy wina tej nocy
wino znieczuła kochany
a ja chcę każdy twój dotyk
odczuwać jak żywe rany
Na ciele piętno wypalaj
gorące jak płomień słońca
jeżeli przyjdzie żyć samej
rozdziarać je będę bez końca
dzięki tym śladom na skórze
na sercu wyrytym uczuciem
pozostanę z tobą na zawsze
bez zobowiązań i złudzeń
I kochać będę przez wieki
z pamiątek wyciągać wspomnienia
Żeby nigdy i nigdzie
nie czuć osamotnienia

Przemijanie

Podana dłoń
słońce w dzień szary
nadzieja
tak zostanie
skończone koszmary
przy ramieniu ramię.

Przerzucane kartki
jedna po drugiej
wiara
w nadejście jutra
kalendarz coraz cieńszy
ku wieczności chwila krótsza.

Zbliżenie

Szerokim gestem widnokregu
na sobie łuki kreślimy
doznaniem zwilżamy ciała
powierzchnię ustami żłobimy

Kąpiemy się w rozkoszy
wpływamy w ciepłe prądy
prześlizgujemy przez szepty
porośnięte włosami wody

Narastamy wiatru oddechem
przyspieszamy miłe tchnienia
w niewypowiedzianym stanie
konwulsyjnie chłoniemy drżenia

Z miłości

Słodycz wplata w palce
otula radością
chleb ciepły co rano
pachnie miłością

Z czterech stron ciebie
w twierdzy naiwności
strzeże jak rycerz
przed jadem podłości

Dobrym życiem i pracą
z czerstwego przeznaczenia
wrywa z czeluści ramion
od samounicestwienia

Jedność

Chcę kochać coraz bliżej gwiazd
bliżej tego wszystkiego co święte
Miłością taką chcę obdarować
porównując do czegoś co niepojęte

Duchem i ciałem w jedność się złąć
odczuwać tak jak czujesz
patrzeć na świat wzrokiem twym
rozumieć jak rozumujesz

I do ostatnich moich dni
być z tobą zawsze razem
sny przecież można piękne mieć
lecz trzeba się budzić czasem

Wyznanie

Kocham Cię jak ptak przestworza
w które wzbija się by marzyć
bo na ziemi taka miłość
nigdy się nie może zdarzyć

Kocham Cię jak mała gwiazdka
wielki lśniący piękny księżyc
bo pogodną srebrną nocą
łączą ich tajemne więzy

Kocham Cię jak liść zielony
letni ciepły wietrzyk słodki
który pieści swym podmuchem
mruczy w ucho pieśni zwrotki

a Ty mówisz tak zwyczajnie
Kocham Cię jak ziarno ziemię
gdy się schowa w jej ramionach
i zapuści w niej korzenie

Wyznanie

Kocham Cię jak ptak przestworza
w które wzbija się by marzyć
bo na ziemi taka miłość
nigdy się nie może zdarzyć

Kocham Cię jak mała gwiazdka
wielki lśniący piękny księżyc
bo pogodną srebrną nocą
łączą ich tajemne więzy

Kocham Cię jak liść zielony
letni ciepły wietrzyk słodki
który pieści swym podmuchem
mruczy w ucho pieśni zwrotki

a Ty mówisz tak zwyczajnie
Kocham Cię jak ziarno ziemię
gdy się schowa w jej ramionach
i zapuści w niej korzenie

Zapełnij pustkę

Napełnij mnie sobą
spojrzeniem bliskością
po brzegi wlewaj strumykiem

Dopełnij żarem
oddechem wilgocią
złożonych gestów dotykiem

Przepełnij miłością
szczęśliwą godziną
ramion otwartych przepychem

Tymczasowo

Odnalazła suchy
ład nadziei
z dnia na dzień
uczy się w nim żyć
myśli, nie wiele jest wart
inaczej mogłoby być

Na płaszczyźnie zauroczenia
sobie pomieszkuje
przez pryzmat jego
gromadzi tyle
z drzeniem serca oczekuje
na dostawę uczuć
by urządzić się w nim
nie na chwilę

Tlen

Wlał do ust oddech
ożywił pragnienia
dotykem linii życia
wyrwał z uśpienia

Jak w siwym brązie łąk
wiosną budzi się zieleń
kiełkuje myśl
by żyć

wybierz jedno z wcieleń

Piórko

Myślą być
wstrzelić się w gwiazdozbiór
powłoką dotyku wyjść z cienia
emitować ciepło do wnętrza
zawładnąć falą uniesienia
żeby tylko nie zabrakło
w wojażach po niebie
szacunku do chwili
jednej sekundy Ciebie

Niewola woli

Przyjdiesz po słodycz i sól tej chwili

i po wyraz twarzy spłoszonej wzrokiem
i po dotyk tiulowy rozproszony rzęsą
i po ciszę tętniącą z oceanów głębokich

Powiem, że droga jest tylko jedna

i że słowa muszę zawlec pod skórę
i że człowiek to tylko zwykła powłoka
i że reszta to krzyk za życia murem

Huk łez uwolnionych brakiem oddechu
budzi rozsądek trzymany w okowach
w żyłach wyje pieśń utraconych marzeń
trzyma za gardło czynów korowód

Odmiana

Wie, nie będzie tak samo
zjedzone dni
strawione wszystko
brak ognia w dłoniach
w słowach dbałości
w spojrzeniu łakomstwa
życie wystygło

Przyniosła kwiaty
chwile wspomnień
blask świec
ogrzewa ich istotę
przelewa je z namaszczeniem
z ust do serca
i z powrotem

Do źródła

Łzy do studni?
ciężko o tym myśleć
nie każdy pijąc wodę
chce płaczem się zadłusnąć
czeka ochłody ulgi
nie gorczy lęku
pijąc wodę skażoną
zaraża się udręką
więc wysusz twarz
nie płacz nigdy więcej
a powód twoich łez
niech w słońcu się upieczę

Do źródła

Łzy do studni?
ciężko o tym myśleć
nie każdy pijąc wodę
chce płaczem się zachłusnąć
czeka ochłody ulgi
nie gorczy lęku
pijąc wodę skażoną
zaraża się udręką
więc wysusz twarz
nie płacz nigdy więcej
a powód twoich łez
niech w słońcu się upieczę

Zła pieśń

Ze skrzydeł podciętych
ta pieśń się wywodzi
z oddechu rwanego
bólącym doznaniem
z pustki rąk skulonych
w stalowe obręcze
wzroku zmienionego
łez oceanem

Plotki

Rozhuśtane
zawiasy szczęk
wprawione w ruch
machiną prostactw
sięją to
co ochrzczone
pogromem prawdy

Zły uczynek

Zapląta ręce
w pętlę czasu
nie będzie odwrotu
dzień nie da radości
zabije spokój
sen zgubi drogę
nie odnajdzie równowagi
pojemność cierpienia
działa
jak zapalnik
zagłady

Kim jesteś?

Wyrwałeś z duszy
miękką tkankę
zaszyłeś garść
bałwochwalczych słów
wyniosły, dumny
z twarzą ironii
ciskasz w przestrzeń
wrogości słup
Poezja jak dziecko
ojca niechcianego
stoi przy tobie
ze spuszczoną głową
piękna i smutna
zawstydzona
dar niedostępny
czy ostoja?

Błąd w sztuce

Otworzył usta
odór zbutwiałych słów ironii
ociekających jadem pychy
zmienił go
w duchową poczwarę
i cóż, że ubranko
na miarę czasu
gdy tylko od czasu
do czasu
słowa na miarę czasu

Pismak

Z domu słowa
do pałacu chwały
przez pryzmat dumy
ekran próżności
czas, który tworzy
tych niby dojrzałych
spętanych myślą
w błocie codzienności

Pomyłka

Ostrogami kariery
biczem próżności
tłumi wzniosłe
przytłacza, odziera
rani obłudą
pożera wzrokiem
zamiast wrażliwości
prostactwo wyziera

Pomyłka

Ostrogami kariery
biczem próżności
tłumi wzniosłe
przytłacza, odziera
rani obłudą
pożera wzrokiem
zamiast wrażliwości
prostactwo wyziera

Świat w szkle

W szklance
szum morza
łan traw szmaragdowych
lawina srebrzystych myśli
szelest liści laurowych

Przy dnie
kropla
łza żalu
puls starej tęsknoty mieści
na zimnej umowie blatu
lepki krąg pieczęci

Zawirowania

Jest wiatr który wieje
głaszcze kołysze
daje nadzieję
i ten co nie da zasnąć
szarpie zmysłami
przemieszcza myśli kanałami
podrywa zdusza
nie da odetchnąć wymusza
proszę wstrzymaj powietrze
bym mogła
zaczepnąć jeszcze
z tego co
można by...

Bez serca

Klnie
żeby przetrwać
żeby wiążadła
między życiem a śmiercią
nie puściły
Marzy
by wsiąknąć w podłoże
w cichej soczystości gleby
z ciemności
czerpać spokój
sprawiedliwych

Przedwcześnie

Jeżeli jest tylko jedno
jeszcze w nim pobędzie
jeśli nie, do diabła
odchodzi, byle prędzej
niech ją prowadzi to
co z tego wypchnęło
ma wiarę
w poronieniu
że do lepszego

Krok w krok

Łazisz za mną
w nieskończoność kraczesz
moje przeznaczenie
krzywe lustra
dziwaczność

Łazisz za mną
przede mną drepcesz
ścieżki ubijasz
chichoczesz
szepczesz

To nie ty
to ktoś inny
obcy
nie mój cień
to zwidy nocy

Dzień po dniu

Życie to kłębowisko nici
splątanych w węzeł ogromny
pięknie wysnuwasz
długi kawałek
do chwili
gdy nie pęknie

Wtedy znowu szukasz początku
ostrożnie ciągnąc do przodu
po czasie
układasz od-do
próbując zrozumieć
o co chodzi

Targi

Chadza między półkami
dziś tu jutro tam przebywa
gdy z nogi na nogę
przerzucasz dzień
nie wiesz czy trafisz na żniwa

Targi będą ostre
wachlarz swoich racji
jeden towar - życie
nie podlega negocjacji

Targi

Chadza między półkami
dziś tu jutro tam przebywa
gdy z nogi na nogę
przerzucasz dzień
nie wiesz czy trafisz na żniwa

Targi będą ostre
wachlarz swoich racji
jeden towar - życie
nie podlega negocjacji

Czas pamiętania

Odchodzą od nas
w mięsistą ciszę
w zgrabiałych rękach
znicze płoną
na ustach drżą słowa

- wieczny odpoczynek...

łzę deszczu z fotografii
ocierasz dłonią
Przychodzisz często
tęsknota wiedzie
przynosisz w myślach
nowe sprawy
choć wieki
w tym samym miejscu
ta świadomość
- nieosiągalni

Akt w ciszy

Do ostatniej plamki
zmyłś z siebie życie
karmione garściami
kolorowo powlekanych
i białych nadziei
pojone godzinami
kropla po kropli
z plastikowego pucharu
purpurowym to czystym
płynem czarodziei
na żelaznym łóżku
zostawiłaś doczesność
odeszłaś naga bosa
stałaś się myślą w ciszy
w sercu obrazem głosem
akt pokrewieństwa stracił ważność
wdarł się akt rozpacz
pustka jak bezkresna otchłań
i... łza granitowa na twarzy

Emigracja w głąb

Order wrażliwości
przypięty do ciała
w lędźwiach życia
pulsuje
myśl zraniona
nieśmiała
zaciera ślady bytu
przechodzą
w stan letargu
mowa zbędna
błogość
między tym a tamtym

Zmęczenie

Jest drzwiami
skądkolwiek
do bądź gdzie...
po ich stronach
kołatania
otworzy czy nie?
w żadną stronę
ogłuchła
na wołania

Owoce życia

Dłonie złożone
jak połówki jabłka
o wodę okruszek
kiełkowanie ziarna
o nadzieję by nigdy
pleśnią nie szerniały
by wrosły w siebie
jednością się stały

Cembrowane serca

Sączy się żółć z rdzenia
kolebią się dni
w kwadracie kół
każde ma różnorodność
promienia, cel na pół
Wymiar milczenia inny
w garści zmiętą prostotę
wewnątrz targowisko słów
i łąkę
- wytchnienie potem

Ze szpary wzięte

Patrzę przez szparę żywota
sękatę sztachetę ograniczeń
przechodzących obok kusi
wolność między nimi
pękate myśli klinują
słychać skowyt szarych komórek
robią czystkę umysłu
z bladymi twarzami
stawiają na NIE!
odchodzą w niepamięć

Ze szpary wzięte

Patrzę przez szparę żywota
sękatę sztachetę ograniczeń
przechodzących obok kusi
wolność między nimi
pękate myśli klinują
słychać skowyt szarych komórek
robią czystkę umysłu
z bladymi twarzami
stawiają na NIE!
odchodzą w niepamięć

Bez zmian

Sercem przytulonym do ziemi
znaczy rytm trudu codziennego
mierzony siłą straconych doznań
za cenę dnia powszedniego

Ucieka od chwil wymarzonych
bez litości dla siebie i życia
w rzeczywistość zapuszcza korzenie
zrasta chwastem nie ma wyjścia

Od słowa do ciała

Pragnę znowu uwierzyć słowom
końce zmysłów jeszcze parzą
pragnienia w kątkach marzeń kucają
oczy zasnute błoną zdarzeń

Zostań jeszcze w zasięgu wzroku
na tyle daleko by móc oddychać
nie zasypuj niebytem chwil przelanych
chcę jeszcze czuć nie zasypiaj

Zielone kryształki nadziei
odkleiły się od podniebienia
życia myśl zmierza tylko wstecz
w tężących wspomnieniach
szukaj ukrycia

Widmo

Zstąpiło z góry jak piorun
czarnym skrzydłem
powietrze przecięło
przełalo chłód przerażenia
zawładnęło lęku dreszczem

Nie pozwoliło na żaden gest
na skrywane wiekami słowo
w szpony chwyciło świadomość
jak kamień
przecięło przestrzeń

Wołanie

Trwa otchłań samotności
boli oddech mięśnia
do dna przykute słowa
pokryte rdzą szaleństwa

Na bladej twarzy otwór
pieczęć wołania niemego
jakiego jest rodzaju?
kto ją postawił?
- dlaczego?

Ciało przygniótł bezwład
najczarniejszej z plam – ciszy
z oczu wyrывa się tylko
czy ktoś mnie słyszy?

W kącie

Ciemność myśl przenika
i drąży boleśnie
smutek oczy wciąga
w niewyraźną przestrzeń
śmiech szyderczy razi
blednie chwila
dreszcz pełźnie skórą
radość lęk poślubiła

Gra

Więcej cierpienia
niż kęsów
przeżykała
czy to miłość
czy życie
zapomniała

Więcej łez
niż pragnień
czarę przełało
dłonie złożone
krzywizna śmiechu
by mniej bolało

Pech

Skurczył się świat
do rozmiarów pięści
niemożliwy jest
krok do przodu
początek zmian w sercu
koniec na skórze
przysięga w obłokach
rozstanie u grobu

Pech

Skurczył się świat
do rozmiarów pięści
niemożliwy jest
krok do przodu
początek zmian w sercu
koniec na skórze
przysięga w obłokach
rozstanie u grobu

Terror

Hardy rozum milczy
skrzywionym patrzeniem
poświęć podświadomość
przeczuć przerażenie

Przetrzewiony dar pamięci
szramy ran zostawia
nie docieka nawet
horror czy zabawa?

Oblawa na wspomnienia
grzywy osiodłanej ciszy
zgonione w rozpacz róg
zasadzka na myśli

Zryw spętanego

Rozdęte nozdrza wściekłości
by trwać w miejscu drepcze
uzda u pyska pętla u nóg
myśl żeby uciec

W marzeniach pędzi gdzieś
spod kopyt grudy błota
leczą w przestrzeń troski
wiatr grzywę losu płata

Zmęczenie na skórze łni
z pyska rozpaczy piana
powrót w głąb ból
- to - nic nie znaczy

Prośba

Wzbogaci pomocną dłonią myśli
wchłoń te miękkie miłe
popieszczą palce przejdą w śmiech
rozsieją w tobie miłość

Obok chore i stracone
wibrują w trzewiach umysłu
nigdy nie próbuj ich zgłębić
zarażą lękiem ścisną

W mięsistej pamięci bez nadziei
klębią się przyczyny smutku
przeczesz palcami ból we wnętrzu
ugładź łagodnie po ludzku

Odchodzisz? – trudno twój wybór
cierpliwie szukam w tym racji
w życiowych czeluściach w samotności
człowiek – to piętno bez apelacji

Odrodzenie

Serce to życie
mięsień rytm powietrze
uczucia powiew
żalu kłębuszek
nienawiści ekran
zemsty widmo
pokory zasłona
odpuszczenia mieszek

Cierpienia struny
żyłami żywota
radość przetykana
we włókna pamięci
słowa utkane
z przędzy przemijania
miłość wyłuskana
z porzuconej duszy

Oczekiwanie

Odwracasz twarz
myśli wyciśnięte
na niej bolą
w oczodołach
zagnieździł się smutek
i nawet czyjś braterski gest
nie jest w stanie
wypowiedzieć mu mieszkania
zamknij żaluzje przed światem
niech skona w ciemności
jutro listonosz
przyniesie radość

Tropy

Spowita w mgłę
czasoprzestrzeni
przeciskam się przez nią
pokrywasz ślady moich stóp
i tylko chrzęst
łamanych promieni
poszerza otwór
który wyrwałam
w czasoprzestrzeni
i tyle tylko czuję Ciebie
ile oddechów mnie dogoni
i może to niewiele zmieni
ale czuję że jesteś
w czasoprzestrzeni

Okulary

Przybliżasz oddalasz
obraz przesuwa się
widzisz lepiej ale czy dobrze?
świat przestrzennie zniekształcony

Pijesz zażywasz
zmieniasz perspektywę
widzenia dotkliwych spraw
założ korygujące szkła na duszę

Okulary

Przybliżasz oddalasz
obraz przesuwa się
widzisz lepiej ale czy dobrze?
świat przestrzennie zniekształcony

Pijesz zażywasz
zmieniasz perspektywę
widzenia dotkliwych spraw
założ korygujące szkła na duszę

Odcięta

Zwijam się w kłębek
połykam swoje stopy
zamykam oczy
idę w głąb siebie...

Buty na rękawice

Jak mordkę pekińczyka
Jak ryjek świnki
Zdumienie wyprostowanej
sprężynki
Owoc na lewą stronę
wywrócony
Męża i żonę
żenidłami zamienionych
- tak Ojczyznę
w rzeczywistości sukienkach
podziwiam
chodząc na rękach

Nie ufaj poecie

Tęskni za miłością
nie chce jej dogonić
przestawi środek ciężkości
a to zawsze boli

Ogniste wspomnienia
wtopi w liście kartek
zasnuje niepewnością
pół serio pół żartem
- nie ufaj poecie
nie ufaj

Rodzina

Masz swoje miejsce na ziemi
tam gdzie żyjesz konasz
i rodzisz się znów
choćbyś obszedł pół świata
wróci tam twój duch

Każdy ma swoje tajemne
zaklęcia
trzeba czasu
cierpliwości ksiąg
gdy je odkryjesz
serce zabije
będziesz miał pewność
że to twój dom

Strój na życie

Podnieś tęczę z ziemi
z błękitu zesłaną
uszyj z niej sukienkę
deszczem malowaną

Szum wiatru w fałdy zaszyj
zapięcie zrób z kamyczka
kołnierzyk wytnij z łąki
paseczek ze strumyczka

We włosy wepnij wdzięcznie
kilka maleńkich muszelek
na stopy pantofelki
z mgły i rosy perełek

W tym stroju to jest pewne
jak to że słońce wschodzi
wolną się poczujesz
po życiu będziesz chodzić

Tylko sen

Tunelami świadomości
czołgam się po zimnym szkłe
jak wąż prześlizgując się
między wąskimi ścianami ciszy
bicie serca rozrywa mi wnętrze
ostre palce szklanych spojrzeń
krwawo znaczą twarz
oślepiające słońce
lustrzanej rzeczywistości
draży oczy
jak je otworzyć?

Pan w meloniku

Świadomy swojej inności
w szarości ulic miasta
sunął wyprostowany
elegancki i tak jasny

Oczy przechodniów podążały za nim
z nieskrywaną iskrą podziwu
czy przed chwilą wysiadł z dorożki?
czy zszedł z planu starego filmu

Sprawiał, że świat stawał w miejscu
gdy nawet olbrzym okolicy
witał znajomym skinieniem głowy
szarmanckim gestem oka błyskiem

Już nie zdobi krajobrazu miasta
puste miejsca – te słowa
nikt nie spotka Pana z melonikiem
w serca najbliższych się schował

Pan w meloniku

Świadomy swojej inności
w szarości ulic miasta
sunął wyprostowany
elegancki i tak jasny

Oczy przechodniów podążały za nim
z nieskrywaną iskrą podziwu
czy przed chwilą wysiadł z dorożki?
czy zszedł z planu starego filmu

Sprawiał, że świat stawał w miejscu
gdy nawet dniem dżdżystym
witał znajomym skinieniem głowy
szarmanckim gestem oka błyskiem

Już nie zdobi krajobrazu miasta
puste miejsca – te słowa
nikt nie spotka Pana z melonikiem
w serca najbliższych się schował

Powiedz mi

Zaprzęgane do pług czasu
przeorują połacie lat
mięsiste skiby ciężkich racji
skroplony żal przygięty kark

Tylko magiczne te z serca
mogłyby wyprostować tor
zwilżone potrzebą wnętrza
ukoić ból wydać plon

Całą treść czerstwego życia
ożywiają żyłki słów
marzyłam by mnie ukrwiły
zakpiły – zrywają ze snu

Cichość poziomki

Jest mi zimno w tej pustce
proszę przytul mnie całą
choć z mgieł pochodzę
chcę mieć duszę i ciało
będę krzaczkiem poziomki
zanurz we mnie dłonie
odkryj wonne owoce
smakujące jak płomień
zapachem mądrości dnia
przetrzewionych złości
rozbieganych potrzeb
i cichości nocy

Tego Ci życzę

Wiatr niech niesie
myśl Twą wysoko
by nie potknęła się
o kamienie ziemi
słońce ogrzewa
serce głęboko
by nie zasnuło się
chłodu cieniem
Wzrok niech będzie
niby aksamit
kochać Cię będą anioły
głos niech melodią
ciepłą rozbrzmiewa
gwiazdy szczęście
rozpylą wokoło

Nie jeden raz

Stamtąd
nie wraca się w całości

- wróciłam

łykiem wina
ból uśmierzyłam
poszarpaną duszę
pozszywałam

- zostałam

Pukanie

Zapomniałam
gorące dłonie
pamiętam
ile kroków liczy gniew
posadzonego drzewa słoje
zmnożyły się
obrosły mchem
nie ma mnie tam
gdzie jestem
nie ma tego
do czego szłam
próbuję odnaleźć
swe miejsce
stoję u poezji bram

Śnij

Stworzonymi instynktem
tratwami losu
dryfując przez dnie i noce
wyobraźnią zielonych
fal czasu
steruj
sen przyjdzie z pomocą
splataj
melanżem barwnych czynów
mozaiką marzeń
daj ucieleśnić
ten dziwny stan
nie do odrzucenia
ten sen chciej prześnić

Urszula Kowalewska

Urszula Kowalewska

Urszula Kowalewska - ur. 25 marca 1954 r. w Cieplicach. Los sprawił, że mieszkała w pięknych miejscach w pobliżu gór, łąk i lasów. W 1968 r. przeprowadziła się do Bielawy i również za domem miała las, a przed oczami panoramę Pieszczy, Dzierżoniowa i Bielawy, a z czasem widok na wybudowany wówczas zbiornik wodny „Sudety”. Nie wyobrażała sobie życia w mieście, jednak w 1975 r. przeprowadziła się do Dzierżoniowa i zapuściła tu korzenie. Do lasu ma już dalej, ale przesiąknięta miłością do drzew i przyrody robi częste wypadki w góry, gdzie odpoczywa, napawając się ciszą i bliskością drzew.

Nigdy się nie nudzi. Jest ciągle zapracowana. Zajmuje się dwupiętrowym domem, który wybudowała razem z mężem. Dużo czasu pochłania jej działka, którą sama uprawia. Dla męża, dzieci i wnuków zapelnia piwniczki domu przetworami z plonów swojej działki. Rokrocznie robi po dwa tysiące słoików, a przyjaciół w zimowe wieczory zaprasza na domowe wino. Wsiąka w tę swoją codzienność, którą uwielbia. Czasami robi coś dla siebie. W wieku 50 lat postanowiła nauczyć się gry na gitarze. Nie wie, skąd u niej wzięła się poezja. Może z osamotnienia? Dużo czasu spędza sama. Wtedy pojawiają się słowa. Przelewa na papier swoje widzenia i odczuwanie świata. Poezja stała się jej pasją. W 2002 r. wzięła udział w warsztatach literackich organizowanych przez Dzierżoniowski Ośrodek Kultury tylko po to, aby się utwierdzić, że to, co robi, ma sens. Pisz dalej.

W 2002 r. dowiedziała się o Klubie Miłośników Poezji Śpiewanej „Pozytywka” działającym w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Bielawie. Pokochała to miejsce i od jedenastu lat jest z nim związana. Miała w nim pięć wieczorów autorskich. Pisała potem o działalności klubu „Pozytywka” dla miejskiego rocznika bielawskiego „Bibliotheca Bielaviana”¹.

Wiersze Urszuli Kowalewskiej były publikowane w prasie lokalnej, recytowane i nagradzane w konkursach poetyckich. W 2005 r. brała udział w Przeglądzie Poetyckim Artystów Dolnego Śląska „Noworudzko-Dzierżoniowskie Konfrontacje Poetyckie”. Jesienią 2006 r. zajęła III miejsce w konkursie poetyckim organizowanym w ramach XVII Pol-

¹ U. Kowalewska, *Klub Miłośników Poezji Śpiewanej „Pozytywka”*, „Bibliotheca Bielaviana 2009”, s. 265-276; eadem, *Jubileusz 10-lecia Klubu Miłośników Poezji Śpiewanej „Pozytywka”*, „Bibliotheca Bielaviana 2011”, s. 237-240.

ska-Czeskich Dni Kultury Chrześcijańskiej. W 2008 r. prezentowała swoje wiersze w zamku Książ. W bielawskim roczniku „Bibliotheca Bielaviana”² za rok 2009 ukazał się poświęcony jej artykuł pt. *Weki Urszuli Kowalewskiej*. Własnym nakładem w 2009 r. wydrukowała tomik *Na granicy skóry*. W październiku 2009 r. brała udział w X Dniach Poezji w czeskim Broumovie i jej wiersze znalazły się w wydrukowanej tam antologii pt. *Zrnička pro Pegasa (Ziarenka dla Pegaza)*. 14 lutego 2010 r. z okazji walentynek czytała swoje wiersze w Areszcie Śledczym Warszawa-Mokotów. Otrzymała podziękowanie za formę oddziaływań wychowawczych, stanowiącą dla skazanych cenną część resocjalizacji.

12 grudnia 2012 r. zaprezentowała kilka swoich wierszy z tomiku *Na granicy skóry* na wieczorze poetyckim zorganizowanym przez Miejsko-Powiatową Bibliotekę Publiczną w Dzierżoniowie.

Tomik *Warkocze* to pierwszy opublikowany zbiór poezji Urszuli Kowalewskiej.

Spis treści

Warkocze	7
Moja poezja	8
Podgrzewacze	9
Nigdy	10
Sztuka	11
Antidotum na życie	12
Dwie muzy	13
Obróbka	15
Siła	16
Bez toastu	17
Przemijanie	18
Zbliżenie	19
Z miłości	20
Jedność	21
Wyznanie	23
Zapełnij pustkę	24
Tymczasowo	25
Tlen	26
Piórko	27
Niewola woli	28
Odmiana	29
Do źródła	31
Zła pieśń	32
Plotki	33
Zły uczynek	34
Kim jesteś?	35
Błąd w sztuce	36
Pismak	37
Pomyłka	39
Świat w szkle	40
Zawirowania	41
Bez serca	42

² B. Pachura, *Weki Urszuli Kowalewskiej*, „Bibliotheca Bielaviana 2009”, s. 431-432.

Przedwcześnie	43
Krok w krok	44
Dzień po dniu	45
Targi	47
Czas pamiętania	48
Akt w ciszy	49
Emigracja w głąb	50
Zmęczenie	51
Owoce życia	52
Cembrowane serca	53
Ze szpary wzięte	55
Bez zmian	56
Od słowa do ciała	57
Widmo	58
Wołanie	59
W kącie	60
Gra	61
Pech	63
Terror	64
Zryw spętanego	65
Prośba	66
Odrodzenie	67
Oczekiwanie	68
Tropy	69
Okulary	71
Odcięta	72
Buty na rękawice	73
Nie ufaj poecie	74
Rodzina	75
Strój na życie	76
Tylko sen	77
Pan w meloniku	79
Powiedz mi	80
Cichość poziomki	81
Tego Ci życzę	82
Nie jeden raz	83

Pukanie	84
Śnij	85
Notka biograficzna	89